

N:o 185.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge; gifven Stockholms slott den 26 april 1907.

Under åberopande af bifogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga närlagda förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Carl Swartz.

Förslag

till

förordning

*angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan
Sverige och Norge.*

1 §.

Vid resa annorledes än med järnväg från Norge till Sverige öfver nedannämnda delar af gränsen vare det, med undantag för spelkort, hvilka äro underkastade såväl stämpelafgift som tull, samt brännvin och sprit jämte därmed beredda drycker äfvensom vin, för hvilka senare varor tull skall erläggas, medgifvet att af till införsel tillåtna, tull underkastade naturalster eller tillverkningar tullfritt och, hvad beträffar socker, jämväl skattefritt medföra följande mindre partier, nämligen:

a) då resa sker öfver de delar af gränsen, som äro belägna mellan gränsstationen i Mitandersfors i Värmland och gränsen mellan Värmland och Dalarna samt mellan Ljusnebäcken i Härjedalen och Frostvikens socken i Jämtland:

bröd, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
fläsk, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
garn, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
kaffe, alla slag, och kaffesurrogat, tillsammans 5 kilogram,
malt 10 kilogram,
maltdrycker, alla slag, tillsammans 5 liter,
risgryn 5 kilogram,
socker och sirap, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
spannmål, omalen, 40 kilogram,
» , malen, 25 kilogram,
tobak, oarbetad och arbetad, alla slag, tillsammans 1 kilogram,
väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett sammanlagdt värde af 25 kronor, samt

andra varor till ett sammanlagdt värde af 20 kronor;

b) då resa sker öfver den del af gränsen, som är belägen mellan gränsen mellan Värmland och Dalarne samt Ljusnebacken i Härjedalen, eller öfver gränsen mot Frostvikens socken i Jämtland och norr om denna belägna orter:

bröd, alla slag, tillsammans 20 kilogram,
 fläsk, alla slag, tillsammans 10 kilogram,
 garn, alla slag, tillsammans 5 kilogram,
 kaffe, alla slag, och kaffesurrogat, tillsammans 5 kilogram,
 malt, 40 kilogram,

maltdrycker, alla slag, tillsammans 10 liter,

risgryn 5 kilogram,

socker och sirap, alla slag, tillsammans 10 kilogram,

spannmål, omalen, 150 kilogram,

„ „, malen, 100 kilogram,

tobak, oarbetad och arbetad, alla slag, tillsammans 1 kilogram,

väfnader, alla slag, tillsammans 15 meter, dock icke utöfver ett värde af 40 kronor, samt

andra varor till ett sammanlagdt värde af 30 kronor.

Där vara af resande medföres i större myckenhet, än ofvan stadgats, skall tull och, hvad beträffar socker, jämväl sockerskatt, enligt hvad eljest gäller, erläggas för hela den af varan införda kvantiteten.

Afgiftsfrihet, hvarom i denna § sägs, gäller icke för varor, som i handelsafsikt införas vare sig för att i vanlig ordning försäljas eller för att utlämnas såsom ersättning för verkställdt arbete, ej heller för varor, som af handlande eller för handlandes räkning införas, så vidt de äro af de slag, med hvilka han idkar handel.

Resande vare, om tulltjänsteman eller tullbetjänt sådant fordrar, skyldig att, jämte uppgift om yrke och hemvist, aflämna en under edlig förpliktelse afgifven skriftlig försäkran, att de varor, han medför, icke införas i handelsafsikt, på sätt ofvan förmäles. Införas varorna icke för resandes egen räkning, skall sådan försäkran afgifvas af den, för hvilkens räkning de införas. Underlåter någon aflämna dylik försäkran, skola varorna i vanlig ordning tullbehandlas.

2 §.

1. Om i gränstrakterna mellan Sverige och Norge någon äger eller brukar egendom på båda sidor om gränsen och dessa egendomar antingen gränsa omedelbart till hvarandra eller äro så belägna, att af

ståndet mellan egendomarnas närmaste gränser ej öfverstiger 20 kilometer, må utsäde, kreatur och redskap, som erfordras för den i Sverige belägna egendomens skötsel, tullfritt föras öfver gränsen till Sverige.

2. Varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Sverige till Norge för att förädlas genom blekning, färgning, garfning, malning, spinning, väfning eller annan dylik bearbetning eller för reparation och som efter sådan förädling eller reparation återinföras, skola vid återinförseln vara fria från tullumgälder.

Likaså skola varor, som af gränsbefolkningen för hushållsbehof föras från Norge till Sverige för att här undergå sådan förädling eller reparation, om hvilken nyss blifvit sagdt, och därefter till Norge återutföras, vid införseln till Sverige vara fria från tullumgälder.

3. Dragare och fordon, som uppenbarligen användas endast för transport af gods eller personer från Norge till Sverige, äro ej underkastade tullafgifter.

3 §.

Till förekommande af missbruk af de i 1 och 2 §§ gjorda medgifvanden äger generaltullstyrelsen eller i särskildt fall tullmyndighet vid gränsen att meddela de närmare kontrollföreskrifter, som kunna anses erforderliga.

Denna förordning skall träda i kraft den 16 maj 1907 och, där icke annorlunda stadgas, lända till efterrättelse till och med den 15 maj 1908; dock att hvad i 2 § är föreskrifvet skall äga tillämpning allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 26 april 1907.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz anförde i underdånighet:

Sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge hafva under den senare delen af unionstiden eller sedan år 1897, då den s. k. mellanrikslagen upphörde att gälla, för Sveriges del reglerats genom årligen, till och med år 1905 utfärdade förordningar, hvilka förklarats skola, där ej annorledes stadgades, lända till efterrättelse till och med den 15 maj påföljande år.

Ur den förordning, som den 16 maj 1906 sattes i stället för den förut i ämnet gällande, uteslötos emellertid bestämmelserna rörande

sjöfarten, så att förordningen endast kom att omfatta gränstrafiken mellan de båda länderna. I sammanhang därmed inskränktes i åtskilliga afseenden den förut gällande tullfriheten vid landväga varuförsel mellan rikena.

Med afseende å sjöfarten utfärdades den 11 maj sistnämnda år en särskild nådig kungörelse angående de rättigheter, som i Sverige tillkomma norska fartyg och båtar, enligt hvilken kungörelse sådana fartyg och båtar fränkants rätten till kustfart i svenskt farvatten för tiden från och med ingången af augusti månad 1906 äfvensom rätten till fraktfart å insjöar, floder eller kanaler i vidsträcktare mån än den, som tillkommer äfven andra nationers fartyg, hvaremot norska fartyg och båtar i öfrigt bibehållits vid dem förut tillkommande rättigheter och förmåner.

I sammanhang med upphäfvandet af den tullfria varuförseln i vissa fall öfver Svinesund och Idefjorden, hvarom jämväl förut bestämmelser meddelats i gränstrafikförordningarna, utfärdades, likaledes den 11 maj nästlidet år, till lättnad för trafiken öfver dessa vatten en särskild nådig kungörelse rörande varuförseln därstädes.

Bestämmelser, motsvarande dem, som genom nämnda författningar stadgats i fråga om gränstrafiken och sjöfarten med Norge, gälla numera äfven i Norge.

Förenämnda förordning den 16 maj 1906 angående gränstrafiken mellan Sverige och Norge har i likhet med föregående gränstrafikförordningar fastställts att gälla endast för ett år, eller till och med den 15 maj 1907, därvid tillika föreskrifvits, att hvad i förordningens 2 § är stadgadt rörande tullfri varuinförsel i vissa fall skall äga tillämpning allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.

Då någon förändring icke inträdt i de förhållanden, som rådde, då sistnämnda förordning utfärdades, saknas nu anledning att ifrågasätta någon ändring vare sig i de i nyssnämnda förordning innefattade bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge eller i den form, hvarunder dessa bestämmelser meddelats. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att antaga ett förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge af enahanda lydelse med nu i ämnet gällande författning, att träda i kraft den 16 nästkommande maj och, där icke annorlunda stadgas, lända till efterrättelse till och med den 15 maj 1908; dock att hvad i 2 § är föreskrifvet skall äga tillämpning allenast så länge däremot svarande bestämmelser gälla i Norge.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

A. W. Cygnæus.
